

אמר להן רבי אליעזר הגדול, תמייה אני אם ימותו מיתת עצמן, אמר לו רבי עקיבא שלי מהו, אמר לו שלך קשה משלהן

ובספר "סוד ה'" הביא את ספר "שירי מצוה", להגה"צ רבי בנימין אליהו מזאלשין על צוואת רבי אליעזר הגדול להורקנום בנו, (המובא בספר שבט מוסר פרק ט"ז), שביאר שכל דברי רבי אליעזר הגדול היו עמוקים על פי הסוד, ומה שאיתא בגמרא סנהדרין (דף סח.), וז"ל: והתניא כשחלה ר' אליעזר נכנסו ר' עקיבא וחביריו לבקרו... אמר להן למה באתם, אמרו לו ללמוד תורה באנו, אמר להן ועד עכשיו למה לא באתם, אמרו לו לא היה לנו פנאי, אמר להן תמייה אני, אם ימותו מיתת עצמן, אמר לו רבי עקיבא שלי מהו נכלומר באיזה מיתה ימות], אמר לו שלך קשה משלהן... אמר להן הוא טהור, ויצאה נשמתו בטהרה, עיי"ש.

אם היה רבי עקיבא לומד סתרי תורה אצל רבי אליעזר הגדול, והיה מלמדם לכ"ד אלף תלמידיו, אז היו כולם באחדות אמיתית, ולא היו מתים, ולא הייתה הגזירה

מובן שכל הקפידה היית מפני שלא למד ולימד את תורת רבו רבי אליעזר שהייתה על פי הסוד, ועל כן קיבל עונש חמור כזה, שרבי עקיבא היה יכול לקבל את כל תורת הסוד וללמד את בני ישראל. וכן כתב הגה"ק מהרצ"א מדינוב בהוספותיו לספר סוד מרע ועשה טוב, וזת"ד: ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלכות, והראיה לזה שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלך הוא ורבי אלעזר בנו להמערך, והיו צריכים הרשב"י ובנו לעשות התיקון במסירות נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמשונים והרולים מן השדה אשר ברכו ה'. ומסיים שם (בספר סוד ה') שאם רבי עקיבא היה לומד סתרי תורה אצל רבי אליעזר הגדול, והיה מלמדם לכ"ד אלף תלמידיו, אז היו כולם באחדות אמיתית, ולא היו מתים, (וגם היו ניצלים מגזירת עשרה הרוגי מלכות – כמו רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר שניצל), כי בין לומדי תורת הסוד אין, לא שנאה, ולא קנאה, ולא תחרות, אלא כולם באהבה ואחדות גמור, כמו שאמר הרשב"י בזוהר (פרשת נשא – דף קכ"ח ע"א): תדי רבי שמעון ואמר, (חבקוק ג) ה' שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי. (אמר) (קכ"ח ע"ב) הָתָם יְאוֹת הָזֶה לְמַהוּי דְחֵיל. אֲנִן פְּחִיבוּתָא תְּלִיָא מְלֵתָא, דְּכְתִיב, (דברים ו) וְאַהֲבֵת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וְכְתִיב (דברים ז) מֵאַהֲבֵת יְיָ אֶתְכֶם, וְכְתִיב (מלאכי א) אַהֲבֵתִי אֶתְכֶם וְגו'.

ובלשון הקודש: שְׁמַח רְבִי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (חבקוק ג) ה' שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי. שָׁם רָאוּי לְהֵיוֹת יְרֵא. אֲנִן פְּחִיבוּתָא תְּלִוּי דְדְבָר, שְׁכְתִיב (דברים ו) וְאַהֲבֵת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְכְתִיב (שם ז) מֵאַהֲבֵת ה' אֶתְכֶם, וְכְתִיב (מלאכי א) אַהֲבֵתִי אֶתְכֶם וְגו'.